

poruka spasenja ne bi došla do nas. Isus je činio mnogo čudesa i znamenja tijekom tri godine svoga javnog djelovanja. Njegovi učenici kasnije su probrali najvažnije događaje. Neke od tih primjera navodimo u radu.

Istinska vjera

Potrebno je primjetiti kako Isus najprije traži od bolesnika vjeru, zatim oprašta sve njihove grijehove, a na kraju ih ozdravlja od njihove bolesti. Kada je uskrisavao Lazara od njegovih sestara traži vjeru. Vjerovati da se netko može povratiti u život iako je već tri dana mrtav, graničilo je sa zdravim razumom. Tijelo se tada počinje raspadati. Marta je bez obzira na to čvrsto vjerovala da Isus može uskrisiti njezina brata i da mu ništa nije nemoguće.

Sirofeničanka

Žena kojoj je dijete bilo bolesno nije pripadala izraelskom narodu. Bila je poganka iz tirske kraja. Židovu je u ono vrijeme bilo zabranjeno družiti se s poganima. Isus nadilazi ove društvene granice zanemarujući dotadašnje običaje. Žena je čula o Njemu te mu se obraća za pomoć. Traži da pomogne njevoj kćerkici. Isus se pravi da ne čuje što mu ona govori, ostaje hladan na njenu molitvu. Kao da je ne želi uopće čuti niti ozdraviti njevo dijete. Ona je uporna. Isus joj odgovara: „Ne priliči uzeti kruh djeci i baciti ga psima.“, a ona uzvraća: „Ali i psiću jedu od mrvica što padaju sa stola njihovih gospodara!“ (Mt 15, 26-27). Tek tada Isus se obazire i veli joj: „O ženo! Velika je vjera tvoja! Neka ti bude kako želiš.“ (Mt 15, 28). Dijete je ozdravilo toga časa.

(Ne)vjerni Toma

Apostol Toma ostao je u kršćanskoj tradiciji zapamćen kao nevjerni. Svojom nevjerom pokazao je pravu vjeru. Ivan je zapisao ovaj događaj kako bi osnažio u vjeri one koji nisu nikada vidjeli Gospodina. Toma je vidio uskrslog Gospodina i njegove rane. Čvrsto je povjerovao i rekao: „Gospodin moj i Bog moj!“ (Iv 20, 28). U riječima upućenim Tomi, Isus kao da govori nama: „Budući da si me vidio, povjerovao si. Blaženi koji ne vidješe, a vjeruju.“ (Iv 20, 29). Blaženi smo ako vjerujemo u ono što su nam očevici prenijeli, a nismo vidjeli.

Možemo zaključiti da je kod nekih slušatelja vjera bila iznimno velika. Nisu znali da je Isus Bogočovjek, ali im je svakako bilo poznato da je on Božji čovjek, veliki prorok. Isus je ozdravio samo one bolesnike koji su povjerovali da ih može izliječiti. Isto vrijedi i za nas.

VJERA KOD APOSTOLA JAKOVA

Pitanje vjere i djela, koje se javlja kod apostola Jakova, prati Crkvu kroz cijelo vrijeme njenog zemaljskog puta. Dok su protestanti tijekom povijesti Jakovljevu poslanicu odbacili, Katolička Crkva nikad ju nije negirala nego uvažavala. Ovo napominjem kako bi bilo jasnije goruće pitanje vjere i djela u Jakovljevoj poslanici. Vjera koju opisuje Jakov i izlaže u svojoj poslanici nije vjera nekog pojedinca izdvojenog iz zajednice, nego upravo vjera zajednice sačinjene od pojedinih osoba. Problem se stvarao zapostavljanjem kršćanskog načina života u svakodnevnicu. Kršćanin je pravi vjernik tek onda kada živi svoju vjeru. U Crkvi je već bilo mlitavih vjernika koji su zanemarivali svoje vjerske dužnosti. Polako se počela uvlačiti u zajednicu licemjerna pobožnost. Jedno se lice pokazuje pred Bogom, a drugo pred ljudima. Počinju se na račun vjere zanemarivati dobra djela. Za ovakvu vjeru bez djela Jakov kaže je mrtva u sebi (usp. Jak 2, 17). Jakov donosi i primjere opravdanja vjere djelima. Abraham se opravdao djelima kada je išao prinijeti svoga sina Izaka na žrtvenik. Slično i Rahaba kada je primila izraelske uhode u svoj dom (usp. Jak 2, 20-25). O ovom je pisao i apostol Ivan u svojoj poslanici: „Rekne li tko: 'Ljubim Boga', a mrzi brata svoga, lažac je. Jer tko ne ljubi brata kojega vidi, Boga kojega ne vidi ne može ljubiti.“ (1 Iv 4, 20).

fra Dujo Jukić

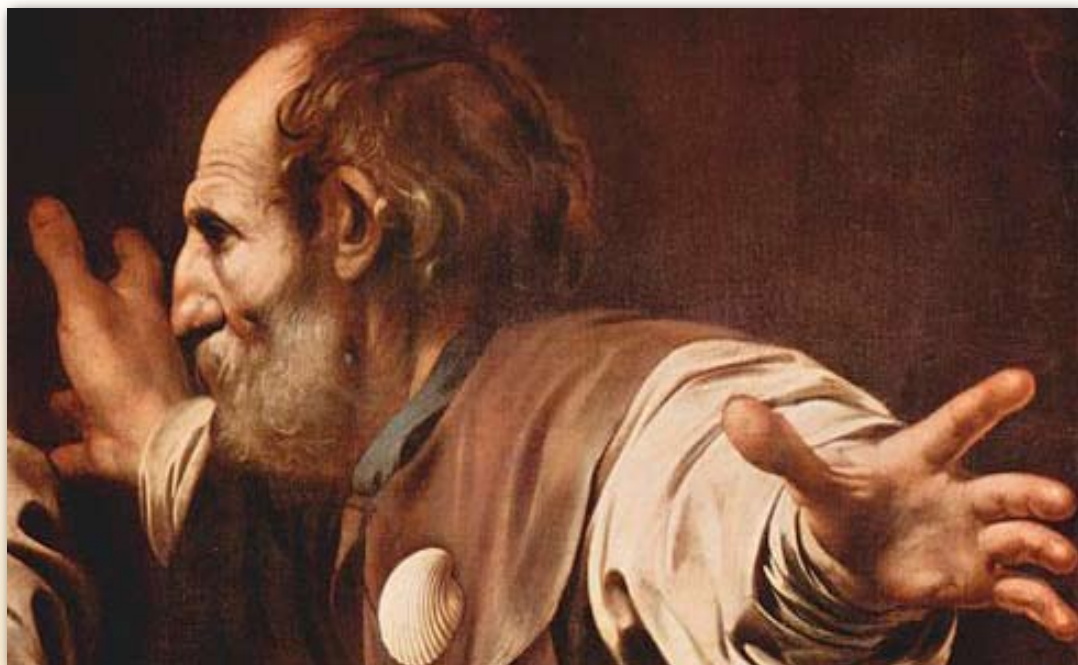
Djela pokazuju vjeru

Ako bolje pogledamo, vidjeti ćemo da se evanđelje ne može živjeti bez istinske vjere. Njegovi zahtjevi za našim izgledaju istovremeno lagani, ali i paradoksalni za život. Bez vjere, u evanđeoske dubine i otajstva ne možemo prodrijeti. Ovo se postiže jedino molitvom i vršenjem dobrih djela. Ovdje djela i vjera pokazuju suživot te jedno drugo nadopunjuju. Isus učenike upozorava da ne upadnu u ovu oprečnost. Nije dovoljno izgovarati silne molitve te iz sveg glasa vapiti Gospodinu, nego vršiti volju Oca nebeskog (usp. Mt 7, 21). Djela svjedoče vjeru, ona se preko djela pokazuju. Kako bi nevjernik ili vjernik mogao znati tko je kršćanin, ako ne živi ono što vjeruje i drugima svjedoči svojim primjerom?!

Zaista, svatko će priznati da je pravi vjernik onaj čija vjera ne ostaje na riječi. Veoma lako se zna dogoditi da čovjek vjeruje samo na osobnoj razini i umišlja kako je dobar čovjek i kršćanin, a na društvenoj se maksimalno marginalizira. Često čujemo od ljudi kako govore: „Ja sam vjernik!“, ali u svakidašnjem životu njihovo ponašanje ne razlikuje se od ponašanja drugih ljudi. Kršćanstvo

U svakodnevnom životu često se dogodi da vjera izgubi svaki dodir sa stvarnošću. Prvotni žar vjere polako gubi na toplini. Osobito se to događa ako ne podržavamo vatru ljubavi uljem svog života. Pravi vjernik Novog zavjeta i Crkve očituje se u življenju evanđelja. Tek kad svoj život živi kroz prizmu evanđelja postaje Isusov učenik.

se temelji na vjeri zajednice i ne trpi privatizaciju. Sama vjera, kako vidimo, isključivo traži javno djelovanje u svijetu u skladu s njenim načelima. Onima koji se pozivaju na svoju vjeru, apostol Jakov poručuje kako i đavli vjeruju jednako kao i oni u Božje postojanje. Razlika je što đavli ne vrše Njegovu volju.

Vjera ljubavlju djelotvorna

Lakše je vjerovati nego djelovati kršćanski. Vjeru se privatizira te postaje osobno vlasništvo. Svaki pojedinac treba se izgrađivati na razini zajednice. Opominjao je Isus: „Što me zovete 'Gospodine, Gospodine!', a ne činite što zapovijedam?“ (Lk 6, 46). Apostol Jakov jasno piše u svojoj poslanici kako je vjera bez djela mrtva. Reći kako vjerujem u Boga i kako ispovijedam cijeli katolički nauk nije dovoljno ako se zapostavi drugi, bližnji. Tko ne ljubi brata kojega vidi, Boga kojega ne vidi ne može ljubiti.

Vjera i djela međusobno se ne isključuju, kako bi se moglo na prvi mah pomisliti. Nadopunjuju se te su jedno na drugo usmjereni. Tek u svom međusobnom prožimanju postaju ono što im je svrha, a to je da čine čovjeka pravim Isusovim učenicom. Ako činimo dobro drugima, automatski pokazujemo vjeru na djelu. Upravo radi vjere činim dobra djela sebi i drugima. Sveti Pavao piše Galaćinima kako je potrebno da živa vjera koju posjeduju bude „ljubavlju djelotvorna“ (Usp. Gal 5, 6). Kršćanska zajednica kojoj je Jakov pisao nije bila potpuno predana kršćanskom životu. Zbog toga apostol piše ovakvim riječima. Vjera postaje mrtva, beživotna i nema učinka, kako Jakov piše koristeći usporedbu tijela i duha: „Kao što je tijelo bez duha mrtvo, tako je i vjera bez djela mrtva.“ (Jak 2, 26). Ako vjerujem onda ću činiti, raditi i djelovati u skladu sa svojim uvjerenjima.

NEKA MI BUDE PO
TVOJOJ RIJEČI

*„Zato, sam će vam Gospodin dati znak: Evo, začet će djeвица i roditi sina i nadjenut će mu ime Emanuel!“
(Iz 7, 14).*